

SZÁLLÓ LEVELEK.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

6 óra 6 korona — fillér.
3 óra 3 korona — fillér.

Egyes szám ára 40 fillér.

Felelős szerkesztő:

POLGAR BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Nyirád, Zalamegye.

Ugyintézendő a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény.

⇒ Esküvő előtt! ⇒

Csendes hajlékunknak, bűvös légkörében
Mily mennybe emelő suttogás hallatszik?
Mi a szép természet kéjtől eltelt lényi
Susogunk, míg szende Creoláskánk alszik.
Szeretett Duduskám! pucold az ezüstöt,
Hisz tudod, hogy Dittus immáron mennyasszony,
Kis szádba nem férő gyöngysor fogaidnak
Nyelved erős gátot, azért ne akasszon.
Öregek lettünk már s reszkető tagjaink
A mámor érzetét alig-alig bírják,
Jer, oh jer keblemre szivem drága hölgye!
S örvendjünk, hogy férjhez tudjuk adni Dittát!

Vikink háreméből a tenyészképes mént
Állítjuk csaposnak a Dudi bor mellé,
Hogy a fattyuhajtás drága cseméjét,
A szent menyegzőig kissé kiművelné.
Hamis esküt tevő fogatlan Zabella
Nagyeszű porontya léssen egyik vőfély.
Piros Lajcsi urnak meg, hogy megfoghattuk
Illó a nyakára egy rudazó kötél.
Ég-földet ígértünk neki hozományul,
Persze szóval mindent, tényleg pedig semmit,
Ne mondja a világ, mit az ősi jussból
Elloptunk Dittusnál az semmit sem lendit.

Szerelmes angyalom! jer, oh, jer keblemre!
Te tettel urrá rég, — tudva, vagy nem tudva —
Nézz a telekkönyvbe, meglásd, hogy vagyonod
Jó része nevemre régen rá van írva.
Gh, én szép angyalom, nagyon is szeretlek,
Ilka szakácsné és gyermekét sem jobban,
Te vagy üdvösségem s Bezerédy Fáni
Bírásaért szivem ma már meg se dobban.
Emeld fel puderos, megráncosult arcád,
Lásd, mily lágyan ölel epedő két karom;
Megnyughatsz abban, hogy többi vagyonod is,
Pár év alatt szintén nevemre iratom.

Lopni, csalni bár bűn, de nekem az Isten
Ezen nagy bűnömért régen megbocsátott:
Szemem meregetve, orrom szippogtatva,
Rebegek templomban ezért „Miatyánkot”.
Dittuska leányom! készülj hát szaporán,
Ünneplőbe öltözz s hízzelegj Lajcsinak
Mielőtt ezt tennéd, eredj édes! nézd meg
Hogy a lakodalmi libák miként hiznak?
De jegyezd meg, nem baj, ha szivedben Lajcsi
Tránt a szerelem nem tud fellobogni,
A fő, hogy jó parthje, melyet minden áron
Bármilyen történék is, jól kézbe kell fogni.

Most pedig házunknak kipróbált barátai,
Jőjjelek el hozzánk szerény menyegzőre!
Szeretett Creolánk, fiakkeros bátyám
Egyetlen leánya szép menyegzőjére.
Lesz: „Szálló Levélből” a „Faragó Nándor”
Cmü cifra regény asztalra tálalva;
Fráncásné sógornőm mérges lyukszemei
Diópálinkába finoman pácolva;
Histerikus Mina bocskorja kirántva;
Skotlik Zirzabella dagadónőm huga
Férje sirján nyíló bogáncs köréből lesz
Szűz szent Dittáskánknak mirthusz koszoruja!

Faragó Nándor
regényhős, csalnok és fakó poeta.

Bulla, de nem arany.

IV.

Mult számunkban nem közöltük, illetve e cikksorozat folytatását megszakítottuk azért, mert vártuk a fejleményét ama hosszabb ideig tartott vizsgálatnak, melyet a zalaegerszegi törvényszéki elnök ur vezetett közleményeink nyomán *Bulla* kir. járásbíró ellen.

Ugy látszik, *Bulla* járásbíróra is áll az a régi közmondás: „Ha egyszer a tót zember valamire vetemedik, vastag bőré is, szemtelen is.” Nos tehát, mi e vastag bőrű ipsét, most és ezentúl a legkeményebb kifejezésekkel fogjuk illetni mindaddig, míg silány, piszkos alakja a tapolczai társadalom dögleletes légkörű látóhatáráról örökre el nem tűnik. Fáradságot nem kimélve, a nyomdafestéket se sajnálva, ha kell szóval, ha kell kutyakorbácscsal, addig püföljük telhetetlen irháját a *Bulla* kir. járásbíró urnak, míg egy szép reggelen arra ébredünk, hogy „*Volt, de nines!*” Mert tessék mindenkinek megtudni, hogy a „*Szálló Levelek*” szavai még sohasem halltak el a pusztában kiáltó szavaiként s azt se tessék elfelejteni, hogy akire egyszer a vizes lepedőt reá terítettük, annak el kell pusztulni.

Nem a személyi hajszának meddő kísérletezései részére alapítottuk lapunkat, hanem hasábjain ijedség nélkül, félelmet nem ismerő bátorsággal hirdettük és fogjuk ezután is hirdetni azt a megdönthetetlen igazságot, melynek minden sikerünket köszönhetjük.

Sokan vannak, a kik *Bullát* mintegy áldozatot szeretnék feltüntetni, sőt megbízható jó forrásból még arról is értesültünk, hogy a zalaegerszegi törvényszék némely bírása csak azért kész *Bulla* járásbíró pártfogójául szegődni, mivel az őt terhelő adatok a „*Szálló Levelek*”-ben és nem valamelyik országos lapban lettek leadva.

Gyengéd figyelmeztetőül fogadják el a tisztelt jó urak e kijelentésünket:

Nem az a kérdés, hogy melyik lapban lett tárgyalva a *Bulla* ügy, hanem a főkérdés az, igazak-e azok a vádak, amelyeket a „*Szálló Levelek*” megírtak. E ponthoz hozzá fűzöm még azt is, hogy ha e vádak nem igazak, *Sztaniszlavszky* elnök urnak kötelessége a cikkek szerzője ellen a bírói tekintély megóvása végett is a sajtóperi eljárás megkezdésére az igazságügyminiszter engedélyét kieszközölni; ha pedig e vádak igazak, úgy meg kell tisztítani Augias istállóját, mert a magyar bírói kar dekoruma egy perczig sem tűrheti el, hogy annak egyik tagjáról, *Bulla Antal kir. járásbíróról*, aki Ő felsége a király nevében ítélkezni van hivatva a tolvajok és csalók felett, bármily kis lapban oly súlyosan kompromittáló vádak legyenek több számon keresztül tárgyalva, minők *Bullát csalónak, fatolvajnak, népszarolónak* bélyegzik.

Uraim! én azt hiszem, itt nem az a baj, hogy a „*Szálló Levelek*” közölték e vádakot, hanem a főbökkenő az, hogy e vádak egytől-egyig mind igazak s nem merik a megtorló lépéseket ellenünk megtenni.

Bulla tapolczai kir. járásbíró vastagbőrű elvetemültségében most már annyira is el mert menni, hogy azt terjesztette a „*Szálló Levelek*” szerkesztőjéről: „ha ő Polgárnak ötven forintot adna, úgy Polgár kész lenne tollát azok ellen fordítani, akik most ő ellene neki az adatokat adják.

Bulla tapolczai járásbíró ma már oly hitványságra is képes volt vetemedni, hogy füt-fát, boldog-boldogtalant gyanusít és üldöz, akiről azt hallja, hogy *Polgárral érintkezik*.

Bulla tapolczai kir. járásbíró, az emberek megfélemlítésére ma már annyira elaljasodott, hogy a *denunciálást* is napi foglalkozásai közé iktatta.

Bulla Antal kir. járásbíró, m. kir. honvédhuzár tartalékos hadnagy létére is bosszuérzetétől vezérelve arra kényszerítette a tapolczai csendőrséget, hogy *Dr. Deák Jenőt, Saáry Gáspárt* párviadal vétsége miatt feljelentsé. Tessék csak megolvasni a tapolczai csendőrségnek e tárgyban tett feljelentését, melyben az foglaltatik, hogy: „*Bulla Antal kir. járásbíró szóbeli felhívása folytán.*”

TÁRCZA.

Alkoholisták dalai.

I.

Ez a pohár olyan pohár,
Egyik kézből másikba jár,
Ki nem issza ki majd lakol —
Éljen, éljen az alkohol!

Jól megy Deák doktor dolga,
Alkoholistát csapolja;
Tudja melyik következik,
Tasilló a kilenczedik!

Drága Tapolczán a trágya,
Egy szekérnek forint ára,
A doktor is azért adja,
Árát aztán megitatja.

II.

Jó élet van kis Tapolczán,
Minden drága, csak nem a lány.
A Trattnerba minden este
Alkoholista áll lesbe'
A kéjtől úgy reszket teste.

Haza mennék csak lehetne,
Ha olyan sötét nem lenne;
Kávés frájla gyujts világot,
Hadd tudják meg merre járok,
A tapolczai leányok!

Piros a bor, sárga a sör,
Szegetes előttem a kör,
Az utca sem szük, csak szoros,
Arany Bulla a bocskoros,
Repositiótól poros!

Doromb.

Bulla Antal kir. járásbíró, hogy zsarolási bűneit elpalástolhassa, elrejtette a bíróságoknál vezetni szokott kiküldetési naplót, ami pedig meg van, abba összesen mintegy 66 kiküldetést vezetett be az 1900-ik évről az egész, bíróságra vonatkozólag, holott köztudomású, miként Bulla járásbírónak egy magának is több volt 90 repositiójánál, melyet a helyszínen ejtett meg. Ezért tudatta és kérte fel Polgár Béla a törvényszéki elnök urat az 1900. évi Sp. I. alatt iktatott összes ügyiratoknak átvizsgálására, a mit a pártatlan és ügybuzgó elnök ur azonnal meg is tett. Ezekből az ügyekből aztán meggyőződést is szerezhettek az elnök ur magának arról, hogy tulajdonképpen hány kiküldetés volt az 1900-ik évben a tapolczai kir. járásbírósnál? és hogy minő pontosan vezetik ott az ellenőrzésre hivatott okmányokat.

Csak gunyos mosoly kélt arczomon, mikor azt olvastam a „*Tapolca és Vidéke*” lapársamban, hogy a törvényszéki elnök a hivatalvizsgálat alatt szerzett tapasztalatai felett elismerésének adott kifejezést.

Igaz, hogy elég politikussal van e rövidke, de sokat mondó hír megírva, hogy értelmeztem, azt most itt nem tárgyalom.

Meggyőződésem, hogy **Sztaniszlavszky** elnök ur nincs megaláztatva **Bulla kir. járásbíróval**.

Most pedig, a denunziáns járásbíró mily kedves megjelentésben részesítettem, álljon itt a következő feljelentésem:

A váczai m. kir. 6-ik honvédhuszár-ezred tekintetes parancsnokságának

Váczott.

Bulla Antal tapolczai kir. járásbíró a nagyérdemű ezred kötelekébe tartozik mint m. kir. tartalékos honvédhuszár hadnagy. Nevezett tiszt a tisztelettel ide mellékelte lapok szerint nemcsak társadalmi, de tisztai rangjával sem összeegyeztethető viselkedést tanúsított s mint ilyen, egy percig sem lehet méltó a tisztii kardbojt viselésére.

Bulla Antal kir. járásbíró, tartalékos hadnagy, a *Szálló Levelekben* vádolva van fatolvajlással, zsarolással és ugyan ezen lap e számában még azzal is, hogy a vidéken régebben párbajt vívott dr. **Deák Jenő tapolczai járásorvost** és **Száry Gáspár** díszeli földbirtokost a tapolczai csendőrséggel feljelentette a bíróságnál.

Dr. Mányoky Gyula tapolczai ügyvédet párviadalra híván ki, ennek segédei végválaszukat arra az alkalomra tartották fenn, ha **Bulla Antal** a dr. Szűcs Arnold ügyvéd által tett feljelentése következtében provokált becsületbírósi határozat szerint lovagias fegyveres elégtétel adás és vevésre kvalifikálatni fog. **Bulla Antal** ezen becsületügyi bírósi határozat felmutatását 2—3 napra helyezte kilátásba dr. **Mányoky** segédeinek, ámde ezt még ma, 3 hónap mulva sem mutatta be.

Tekintettel mindezen, a lovagiasságot és a tisztii rangot mélyen sértő viselkedést igazoló vádakra, tisztelettel kérem a nagytekintetű m. kir. 6-ik honvédhuszárezred parancsnokságát, hogy **Bulla Antal** kir. járásbíró, tartalékos hadnagy ellen a becsületbírósi határozatot egybehívni és őt tisztii rangjától megfosztani méltóztassék.

A m. kir. honvédhuszárezred nagyérdemű parancsnokságának

Nyirád, 1901. július 1. én.

alázatos szolgája

Polgár Béla,
lapszerkesztő.

Figyelemmel kísérik ezt az ügyét is **Bulla** urnak s ha a most nevezett parancsnokság sem tesz semmit e feljelentésre, úgy a honvédelmi ministerhez fogjuk az egész ügyállást bejelenteni.

Borbély György ügye.

Ugy látom, hogy e szerencsétlen vármegye soha sem fog ki a botrányokból. Azt is vérző szívvel tapasztalom, hogy Zala vármegye, **Deák Ferencz** szülőföldje mind inkább visszafeljődik. Lesz alkalom erről máskor és többször is beszélni, most egy nagyon elszomorító jelenségről írok.

E vármegyében a hirtelenség szerkesztést úgy fogják fel az illetékes körök, hogy a szerkesztő szemén vastag hályog legyen, dobhartója a koponyához ne szolgáltatson hangot, dereka pedig földig hajlongjon azok előtt, akikkel a teremő e vármegyét régóta megverte. Itt a lapszerkesztőnek, ha boldogulni akar, nem tanácsos az igazságot kimondani; itt hizelegni kell: a főispánt, alispánt, főszolgabírókat, a tanfelügyelőt, szóval minden valamire való embert agyba-főbe kell dicsérni, mert különben, ha mint lapszerkesztőnek, van annyi kurázsíd, hogy az igazságot fejéhez mered vágni e tisztelt uraknak; akkor e gyönyörű köztevékenységű részvénytársaság mindent elkövet, hogy téged erkölcsi és anyagi tekintetben is lehetetlenné tegyen.

Ha mint bátor ember szókimondásodért félnek tőled, meglásd, hogy a lapod a csendes részvétlenség elszomorító jelenségei közt fog kimulni, mert szövetkeznek ellened a közönység körében; lebeszélnek, hogy erre a zuglagra ne fizessenek elő, mert aki ezt teszi az magára haragítja a nagyokat és hatalmasokat; ha pedig e fenyegetés nem használ, akkor gyűlésre csődülnek össze s addig-addig hangolják egymást ellened, hogy egyszer csak azt veszed észre, miszerint te vagy a legjelentetebb, a legveszedelmesebb ember, akit úgy elkerülnek, mintha csak valami ragályos betegségben szenvednél.

És ha még balvégzetűen fizetéses tisztviselő is vagy s ennek daczára kemény és igazságos ítéletekkel sújtod a megye és a társadalom hangadóit, no akkor édes barátom jobb lett volna mielőtt pennádat tintába mártottad, a Dunába ugranod. Mert oly hamar elrántják lábad alól a gyékényt, hogy csak úgy **kalimpálsz** bele.

De ha hizelegni tudsz; ha a visszaéléseket is a hazafias erények bő tógájába tudod öltöztetni; ha elnézed a főispán gyarlóságait, melyek a közügyek rovására esnek; ha a tisztelt viczispán ur gyatra intézkedései előtt szemet hunysz; ha az iskolakerülő tanfelügyelőt megteszed aranyszájú Szent Jánosnak: Oh! akkor édes atyámfia, te szerencsés burokban született legény vagy; akkor felkarolnak téged, akkor minden ebédre hivatalos vagy; akkor virágozik a te „**kitünően**” szerkesztett lapod; akkor **tanár** létedre is elnézik mulasztásaidat az iskola körül; akkor jól feslik neked a hárs, mert nem csak, hogy nem bánanak, hanem támogatnak is; még házat, szőlőt is vehetsz, sőt még törzs részvényes is lehetsz egyik-másik takarékpénztárnál, vagy banknál.

Csodálom **Borbély György tanár** urtól, hogy mindezt **Udvardy Ignác** igazgató ur „**Zalamegyé**”-jétől nem tanulta el. Hisz jó ideig társszerkesztő volt s tudhatná, hogy a mai világban csak a minden körülménnyel megalkudni tudó ember boldogulhat.

Borbély György, ez a mélytudományu, éles látásu, jeles

tollu tanár igazság érzetétől hajtva, második év óta szerkeszti Zala-Egerszegen a hazai szövetkezetek célját hűséggel és önzetlenséggel szolgáló „Magyar Paizsot.” Gondos szerkesztésben jelent meg e lapnak minden száma; de minden számában látott is napvilágot egy-egy oly közlemény, mely vagy ennek a nagy urnak, vagy a másíknak nem tetszett. S mivel ezek a közlemények mind sűrűbben és élesebb hangon kezdték Byzanc kapuit döngetni: akiknek módjukban állt, beleugratták a *kultusz minisztert*, hogy tiltsa el *Borbély György* állami főgymnaziumi tanárt a „Magyar Paizs” szerkesztésétől.

A minister megmentendő a megmenthetőket „*egyrészt a lapjában közzétett nem megfelelő hangu ezikkekre tekintettel, másrészt pedig arra, hogy mióta lapot szerkeszt, tanári kötelességeit elhanyagolta*” vissza vonta Borbély Györgytől a lapszerkesztési engedélyt.

Igazán *difficile est satyram non describere!* Hát instálom szeretettel, melyik hang nem megfelelő a tisztelt minister urnak? Talán, hogy a Ruzicska tanfelügyelő szédélgéseiről nem az émelgős dicsériadakat zengte? Vagy, hogy ez a derék tanfelügyelő hivatalos szónoki remekei előtt nem hajtotta meg magasan lobogó zászlóját?

Vagy talán az a nem megfelelő hang, hogy e vármegye nyomorúságos népoktatási ügyei a valóságnak megfelelőleg lettek a „Magyar Paizs”-ban egyszer-mászor szellőztetve?

Minister Ur! Nagyon bohóc szerepet játszik az ön édes mákvirágja, *Ruzicska* tanfelügyelő. Nem tűnt-e fel az ön éleslátásának például csak az, hogy Ruzicska minden összecsoportosuláson az ön konventionális, magasztaló disz-szónoka? aki ékes, de a közoktatásügy tárczájának sokba kerülő szavakkal dythirambokat zönög Excellentiádnak; aki a halhatatlanság örök zöld babér-koszorújával Nagyméltóságodat csak azért ékítette fel, hogy szédélgéseit annál tovább takargathassa; pedig ha Kegyelmességednek egy izben az jutna eszébe, hogy szülővármegyéjének egyik-másik népiskoláját meglátogatná és megkérdezné a tanítótól, hogy a nagyságos tanfelügyelő ur mikor látogatta meg az iskolát, biz isten elbámulna t. Minister Ur az adandó feleleten.

Nagyméltóságú Uram! Ha valaki — állítólag — a lapszerkesztés miatt elhanyagolta tanári köteleit, ezért őt leiltani méltóztatott egy nemes és hasznos tevékenységről; miért nem méltóztatik Ruzicska tanfelügyelőnek szigoruan betiltani a kártyázást és őt a megyei népnevelés ügyének lelkiismeretesebb ellátására sarkalni? Ugy-e bár azért, mert ha e lánglelkű Demosthenest e vármegyéből eltávolítaná, alig maradna itt valaki, aki Excellentiád halhatatlan nevének egy pohár pezsgővel áldozna; alig maradna itt valaki, aki Önt kegyelmes uram táviratilag üdvözlőné egy-egy elemelt kassza, vagy zsiros ebédű arany lakodalom alkalmából.

Nem az itt a baj kegyelmes ur, hogy Borbély György tanár, kötelességét elhanyagolta, nem igaz ez kegyelmes minister ur! hanem itt az a bibi, hogy Dr. Ruzicska félti büns börtét s dicsstelen bukását minél távolabbra tolandó, Borbély Györgynek a szerkesztéstől való leiltását dobta oda Excellentiáddal mentő csónakul, hogy még tovább is nyomoroghasson e vármegyében a népnevelés kucorgó ügye.

Mindenesetre világosságot kérünk ez ügyben; nem csak kérünk, de követelünk is s éber figyelemmel leszünk a továbbiak iránt s nem hagyjuk elaludni a dolgot.

Polgár Béla.

A tapolczai kaszinó válsága.

Őszintén szólva, a tapolczai kaszinó panaszkönyvébe *Bulla* kir. járásbíró által beírt ostobaságra, a személyemet és lapomat sértő írka-firkára nem akartam egyáltalán kiterjeszkedni, mivel egy oly erkölcsi halottal foglalkozni, mint aminő a fatolvajlás, népszarolás és denuncziálás iszonyu vádjait magánszáradni hagyó *Bulla Antal* tapolczai járásbíró, tiltja a közmorál és a jó izlés.

De mivel, — igaz, hogy név felemlítése nélkül — a Tapolcza és Vidéke e tárgygyal teljes objektivitással foglalkozik, kénytelen vagyok én is, más szempontból indulva ki, a dologhoz hozzá szólani.

Hogy én elzüllött ember vagyok-e, hogy lapom szenny-lap-e? azt *Bulla Antal*, jelleméből kivetközött kopott alak sem megbírálni nem képes, sem arra nem illetékes.

Bulla Antal felett már megkondult a lélekharang, siró hangja fülünkbe cseng s az emberi méltóság szélnek eresztett foszlányaiából az ő részére nem maradt fenn egyéb, mint ama dicsstelen, kilyukadt szemfedő, mely silány hullája ravatalánál még csak a szánalom érzetét sem képes a szemléltében felkelteni.

Bulla Antal nem képes sérteni, mert ehhez jogát elvesztette szennyes, piszkos üzelméi révén.

*Bulla Antal*al ma már csak furkósbottal, vagy kutya-korbácscsal lehet leszámolni.

Aki bátorságot érez magában valakit megsérteni, s mikor ezért elégtételadásra szólítatit fel, bírói állása mögé bujva, az elégtételnek bármely formáját e czímen megtagadja: a társadalom az ilyen embert gyáva, pimasz fráternek nevezte el régóta már.

Bulla megsértett egy tapolczai ügyvédet s ezért, bírói állására hivatkozva, az elégtételadást mégis megtagadta.

Egy ilyen gyáva emberrel, mint emberrel, én tehát szóba nem állok, hanem ezennel átadom őt a közmevetésnek.

De ahhoz igen is van szavam már, hogy a tapolczai kaszinó panaszkönyvébe *Bulla* által bejegyzett piszkos minő következményekkel járhat.

Igazat adok tisztelt laptársamnak abban, hogy a kaszinó panaszkönyve nem a pereskedések foruma, vagy organuma, de azért én *Dr. Mányoky Gyula* és *dr. Szűcs* urakat nem hibáztathatom, ha ők ugyanott, ugyanazon forum előtt, melynél provokálva lettek, visszalöttek Bullára.

Hanem igenis hibáztatom elsősorban *Takács* Jenő urat, mint elnököt, másodsorban pedig a kaszinó választmányát teszem felelőssé a történetekért, mivel nekik *Bulla* bejegyzésekor rög-tön össze kellett volna ülni és egy határozattal Bullát ki kellett volna oktatni helytelen lépéséről s ugyan e tett intézkedésről értesíteni kellett volna azon melegiben a két megtámadott kaszinói tagot is.

Igy eleje lett volna véve minden a panaszkönyvbe szánt replikázásnak.

E helyett pedig mit tett *Takács* ur? Rossz hadvezérhez illőleg a faképnél hagyta az amugy is kinosan vergődő kaszinót, ő is jegyzett be a panaszkönyvbe valamit, bejegyezte azt, hogy az *elnökségről lemond*.

Ily körülmények között megoldatlan maradt az egész affaire, nagy bosszuságára a kíváncsi közönségnek.

Ez pedig így nincs jól. Ez alkalommal nem fűzők több megjegyzést e tárgyhoz, lesz alkalmam a fejlemények regisztrálásakor többet is mondani még. Vederemo.

Polgár Béla.

Levelezés.

Képviselőválasztási mozgalmak.

Bár lapunk nem politikai pártlap, mégis jónak látjuk közre adni jól értesült forrásokból merített következő tudósításainkat:

Sümege, júl. 9-én.

Megbízható és befolyásos körökben még nem állapodtak meg az egyes pártok a jövő képviselő személyében. Nem felel meg a valóságnak az a szárnyra bocsátott hír, mintha *Tarányi Ferencz* földbirtokost jelelte volna a szabadelvű-párt, ennek zöme inkább *Barcza László* csabrendeki földbirtokost óhajtaná a jelöltség elfogadására birni, aki a megyeházán is vezetősze-repet játszik, képzett ember és jó szónok. Ha *Barcza* fellép, ellene *Eitner Zsiga* sümegi börgyáros veszi fel a harcotot „48-as néppárti” programmal s mivel az Eitneroknak nagy tekintélyük és befolyásuk van a *szentgróthi* választókerületbe, *Eitner* megválasztása igen valószínű. Annyi már is bizonyos, hogy az eddigi képviselő: *Kálmán Károly* tisztelendő ur neve eddig még szóba sem jött.

Tapolca, júl. 7

A mi kerületünkben idáig nem igen hallunk neveket em-legetni. A kormánypárt ugyan *Hertelendy Ferencz* mostani képviselő személye körül tömörül, a ki csak a napokban helyezte kilátásba a *tapolca—keszthelyi* vasut kiépítését. A megye tekintélyes urai azonban *Hertelendy*t alispánnak szeretnék látni, mivel *Csertán Károly* jelenlegi alispánt úgy látszik teljesen elejtették. A *Kossuth*-párt itt okvetlen állít a gy. elemre való kilátás biztos reményében jelöltet, aki bizonyára kemény küzde-lemben fogja a csatát a *szabadelvű* és a *néppártai* meg-vivni.

A *keszthelyi választókerületből* írják: A néppártnak minapi csufos kudarcza után, úgy hírlik, nem fog kerületünkben néppárti jelölt a győztes pálmájáért versenyezni, bármint eről-ködjék is *Bontz* keszthelyi káplán és *Vida József* ó-páhooki plébános. *Bogyay* Máté jelenlegi szabadelvűpárti épviselő többé alig fog fellépni, mivel nem népszerű ember, a számot-tevő tényezők inkább *Takách* Imre fősolgabíró-t szeretnék fel-léptetni, mint rendkívül kedvelt és képzett embert. Az *Ugron-párt* részéről *Bogyay János* csabrendeki földbirtokos nevét halljuk legsűrűbben emlegetni, értekezletet azonban a párttagok ez ideig még nem hívtak egybe.

Z-Egerszeg, július 3.

A mi kerületünk még mindig csendes. *Farkas József* jelenlegi néppárti képviselő újból fel fog lépni, a *szabadelvű*-párt, mint a főispán köréből kiszivárgott, *Wlassics Gyula* minisztert óhajtaná megnyerni, mint a város szülöttét. De erre kevés a kilátás. A 48-as Kossuth-párt idős *Háczy Kálmán* volt orsz. képviselő személye körül csoportosul, ki ha a jelelt-séget elfogadná, erős harcot indítana *Farkas József* ellen, mert *Háczy* mély gondolkozású és igen tekintélyes nagybirtokos, aki előkelő összeköttetéseinél fogva a megyei ügyek intézésében is jelentékeny részt vesz és sok érdeme van.

*

Hajtó vadászat.

Zala-Egerszeg, 1901. VII. 10.

Az események között nem szokott utolsó lenni a zala-egerszegi keverék sem, melyet néha napján ott feltálalunk.

A hazai iparpártoló egyesületet a hogy dr. Kele Antal ügyvéd igen szerencsésen megalkotta Zala-Egerszegen s utána vagy vele kapcsolatosan a fogyasztási szövetkezetet is létrehozta, az általános jólét céljából: hivatalos organumként a Magyar Paizs heti lap is életre kelt s ennek a szentügynek szolgálatába állott és szent lelkesedéssel közölte mozzanatait.

És nem tudjuk könnyen meghatározni, hogy az elért szép sikerekért dr. Kele Antal ügyvédnek, vagy a Borbély György gimn. tanár Magyar Paizsának hódoljunk-e inkább s méltassuk kellőképpen, avagy a kettőnek egy célban összeolvadt nemes versenyökért együtt dicsőítsük őket. Hiszen nemcsak a honi ipar lendülését teremtették meg Zala-Egerszeg vidékén, hanem a nyomorult és kivándorlásra ráérlelt nép ezreinek is elviselhetőbbé tették sorsukat, mikor a zala-egerszegi szövetkezetnek féltévi működése után a vidékben is gomba módra alakulnak a fiók-szövetkezetek és az élet szükségleteit olcsóbban szerezheti be a nép önjavára.

Hát megbocsáthatatlan bünt követ el mindenki, aki ezen ügyet fejlődésében akadályozni kívánja, mert megakadályozni már ugy sem tudja, miután a nép vérébe ment már át ezen korszakot alkotó épen olyan nemes, mint hasznos alkotás: de nevét biztosan kiszolgáltatja az utókor megrovásának, de meg is érdemli. Mert mikor egy-két ember önzéstelenül átadja magát a közügynek s éjjel nappalá tesz ezreknek boldogításáért s hazánknak feivirágzásáért: akkor minden jó hazafi pártolja azt az ügyet és nem áll akadályozólag annak fejlődése útjában.

És mégis szakadatlan küzdelem az osztályrészek a két vezér elemnek. És míg az egyikről mint kemény szitról visszapa-ttozának a lövegek, addig a szellemi harcok kezéből kive-retik a becsületes fegyver, mert eltűntatik közmegebotránkozásra a Magyar Paizs, színvonalon álló heti lap szerkesztése. Nem közbotrány ez?

Más államban honorálnák az ilyen hazafias tényeket, itt pedig épen a hatalom nyakát igyekszik szegni, mely eléggé jellemző és sajnós.

A jelen körülmények között csak az szolgál vigasztalá-sunkra, hogy dr. Kele Antal ügyvéd egymaga képes több em-bert képviselni s az az ügy, mely annyi nyughatatlan éjszakát és anyagi áldozatot kívánt tőle, nem szakad a markába ezután sem. A Borbély ártatlan ügye pedig rövidesen kiviláglik és dr. Wlassics közoktatási miniszter itt igazolni fogja magát és az ügy visszakerül a régi kerékvágásba, az önzők bosszuságára. Ugy legyen, hogy a hajtóvadászatnak jó vége legyen, a köz-nyugalom helyreállítása végett. Finis Coronat opus.

Zala-egerszegi

H I R E K.

Nyilatkozat. A „Szálló Levelek” ez évfolyama 4. k. számában a „Trics-tracs” rovatban, „Handlő Gusztinő szó-tárából” cím alatt oly közlemény jelent meg, melyről meg-győződtem, hogy ez merő rágalom. Lovagias hűtelességemnek tartom ennek következtében, hogy a beküldött és közölt cikkért

ezennel a megsértett urtól és nejétől bocsánatot kérjek, mivel nekem egyáltalán nem volt szándékom senki családi életét megsérteni.

Tapolca, 1901. július 4-én.

Polgár Béla.

Apostolok oszlása A keszthelyi főgymnasium tanári karából a néppártiaskodásról hírhedté vált *Magasházi Antal* dr., kiérdemesített lapszerkesztő kiválik s ujjabb üzelmének színterét *Szombathelyre* tette át. Ugy halljuk, a keszthelyi félrevezetett iparos polgártársaink egy évi gyászt fognak viselni s Bontz tisztelendő ur látja el a tanár urat a kenetteljes malasztal. Vajha az érdemes tanár ur új állomáshelyén minden idejét kötelessége teljesítésére és nem a nép bolondítására fordítaná.

„Ne tessék urazni!” A vármegye alispánja a közigazgatás egyszerűsítése végett a megyebeli főbírákhoz rendeletet intézett, amelyben meghagyja nekik, hogy se őt ne urazzák, sem ő őket nem fogja ezután urazni. Még a jegyző urakat se és ezek se felelősebbek. Csak az a kár, hogy mindjárt nem küldött jubiláris alispánunk néhány hektó bort is rendelethez, legalább még bruderschaftot is ihattak volna ezen felkiáltással: „*Szervusz, hunczut az ur!*” No majd meglátjuk hát, mennyire lesz gyorsabb és egyszerűbb csupán a laza vármegyei közigazgatatlanság.

Faragó Nándor című regényünk tárgyalmaz miatt e számunkból kiszorult. Olvasóink szives elnézését kérjük s jövőben megszakítás nélkül fogjuk leközzölni az egész regényt.

A zalaegerszegi m. kir. pénzügyigazgatáságnál a hivatalos órák a nyári időszakban reggeli hét órától délután két óráig tartanak további rendelkezésig. Vasár- és ünnepnapokon pedig reggeli 9 órától d. e. 11 óráig.

Telefon. A Szálló Levelek szerkesztősége még e hó folyamán össze lesz kötve Sümeggel. Most folynak e tárgyalások ez irányban a pécsi m. kir. posta- és táviratigazgatósággal Szivesen összekötjük irodánkat bármelyik előfizetőnk lakásával is az előállítási költségen, aki ez irányban hozzánk fordul.

A Magyar Paizs szerkesztésében ideiglenesen személyváltozás állott be, amennyiben *Borbély György* a ministeri rendelet következtében visszalépní volt kénytelen. Dr. *Kele Antal* viszi a lap szerkesztését addig, míg *Borbély* ügye eldőli, úgy látszik ebben a legsötétebb *Zulu*-országban újra kell a szabadsajtóért egy nagy embernek születni. Mi hisszük, hogy a felséges ur Isten a talmi Bulla Tóni járásbíró személyében már gondoskodott is rólunk. Legalább Bulla ur annyira örvend a szabadsajtó közleményeinek, mint mikor a ló fülébe égő taplót dugnak. Éljen hát a repositio!

Az egyik tapolczai aljárásbíró ur annyira megkedvelte a nyirádi levegőt, hogy Gróf Márkuszzal ujjal legközelebb ide költözködni. Isten hozza őket! Egy kis vöröshagymás ezetes bádogtetővel is megkínáljuk.

Egy érdekes levél. Szószertint közöljük a birtokunkba került következő magyar levelező lapot: kívül: „Ték. Neu Lajos kereskedő urnak. Szal megjé Nyirád. Belül: Tisztelt rukön Neu Lajosné. Kérem tudomásol veni rank gyöveheten Szerdán vagy Störtörkissken fogom szállítani előb nem lehet, mastan csak csikuti Hérslér mész szüksegetlen ezt kol elgyu tatnom mért három ház leegett. Tisztelem mindnyajokat. Fischer lőzsef.” Eme fáin magyarsággal megirt levelező-laphoz mi csak: hasollyó lyókat kívánunk!

A pénzügyminiszter és a kávéházi szivarkák.

A pénzügyministernek tudvalevőleg van egy rendelete, a mellyel eltiltja, hogy kávéházakban s egyáltalán nyilvános mulatóhelyen a rendes trafikszivarkákon kívül mást is árusítsanak. Ezt a rendeletét a pénzügyminiszternek ujjabban egyáltalán nem tartják be s a mulatóhelyek vendégeit ugyszólván elárasztják nem tőzsdéből került szivarkákkal. Az említett régebbi rendeletnek akar most a minister érvényt szerezni s e czézből szigorú hangu rendeletben hívja fel a pénzügyigazgatóságokat arra, hogy a visszaéléseket ellenőrizzék és minden kihágást a legnagyobb szigorral büntessenek.

Meggyilkolt urnó. Domasinecz muraközi községben, mint keszthelyi tudósítónk jelenti, éjszakának idején meggyilkolták *Tomasek Imrénét*, szül. *Kocsis Francziskát*. A rablók elvittek 8430 korona készpénzt, 8000 korona értékű kötelezvényeket és váltókat, továbbá egy 6332 koronáról szóló takarékpénztári betétkönyvet. Noha az egész vidék csendőrségét mozgósították, a tetteseknek eddig semmi nyomuk sincs. Az eset az egész vidéket nagy izgalomban tartja, mert ott már évek óta nem történt hasonló eset.

A nyirádi csendőrség. Van Nyirádnak a sok specialitása között egy különös csodabogara, *Herczeg György* névre fűlölő közcsendőr; aki magat nagyobb urnak képzei, mint a századosa. Napról-napra henczeg, okvetetlenkedik lapunk szerkesztőjével, úgy látszik keresve-keresi az alkalmat, hogy bele köthessen. Legutóbb utját álta Polgár Bélának, mikor a p-miskei határba rákászni ment, azonban hamar elhordta paraszt irháját. Mivel pedig Herczeg csendőr Nyirádon már sok galibát csinált, ez uton kérjük fel a szárnyparancsnok urat, hogy e vészmadarat községünkben, míg erősebb akcióba nem lépünk ellene, haladéktalanul elhelyezni és czukorpikszisbe tenni sziveskedjék, mert mi nem szűnünk meg addig rendszeres támadásainkkal felhagyni, míg ez a Paraszt Gyurka innen el nem szelel, Pusztuljon a pokolba. Oda való. Mert egy ily üresfejű, ordító, henczegő fráter nem csendőrnök, de még sintérnek se való. Reá uszítja a legénységre a csendőrség kutyáját; többnek lábászárát, gatyáját tépette ki; bizonyosságaink vannak; ő akar közcsendet csinálni, mikor pedig éjnek idején ahelyett, hogy a falu közbiztonságát ellenőrizni őrzáratot teljesítene, be megy teljesen felszerelve a „*Nem Cseréli*” csárda udvarára s oda hordatja magának a bort a csutora tolvaj, jelesen érettségizett *Nemcsereéli Dezső* ifjural. Ezt tette e hó 7-én esti 11 óraker is. Vannak tanuink rá. *Ferenczy százados ur!* ime az önök déjelgetett *henczegecskéje!* Herczeg elhelyezését kérjük.

Szegény gazdag. Zala-Egerszeg unikum a maga nemében. Van ottan egy a kovácsmesterségről özvegyiségében magát nevező kihizott és odahaza zárt ajtókat mögött reggeltől estig diványon hentergő érettkorú nő, aki azt szokta mondani, hogy pénze annyi van a nyugdíján kívül, hogy ha kanállal enné, úgy sem tudná megenni.

Ez a nő iszonyu inyencz, de azontul egy nagy semmi. A rászorult szegények előtt becsukott kaput és ajtókat tart, hogy a könyörület filléreiből ne kellessék nekiök áldozni. A Haza oltára és a nemes czélok előtte ismeretlenek; valóságos bagázsia és még földi életében eltemetkezve él. Mily iszonyu, mikor a jó Isten is a vagyont marhába veri, mint a szegény ember.

Mert hiszen ott van egy másik vagyonos özvegy *F. D.-né*, a kinek vannak időközönként nemes honleányi ötletei s ha nem is csordul, de cseppen olykor-olykor nemes czélra valami a markából. És áldják is érette, de a bagázsiat senki.

És uram fia! Ez a monstrum iszonyuan szereti a Hirlapok híreit böngészni is, hogy vele unalmát elűzze. S mikor valamely laptól mutatványszámot kap, azt felbontja s azután borítékozva ajánlva visszaküldi azon hátrattal, hogy nem fogadtatik el. Pedig elolvasta és rajta kimulatta magát s híreit a koszthordójának odább adja. Tehát a lapoknak ingyen kosztosa is. Be jó lenne, ha ilyen holt elevenségben, bezárt ajtók mögött még sokáig élne!

A kényszer emészt. Zala-Egerszeg és vidéke temérek borhegygyel rendelkezik, drágán mivellet és még drágábban védi a veszedelmek, ugymint filloxera, peronospora (levélpénész) szőlő-itonca stb. stb. ellen. S ha néha be is üt egy kis termés, azt sem tudják a szőlős-gazdák értékesíteni, hanem elfecsérlik a tulajdonosok a drága nedűt.

S mert még mind nem alakul át a szőlős-gazdák véleménye a szőlőre nézve, égő parázsszal zsebökben, tovább dolgoztatnak s elviszi a műhely keresetét a szőlő és munkájoknak nincs sikere.

Még azt sem fedezték fel a szőlős-gazdák idáig, hogy rájuk nézve életkérdés egy borszövetkezet szervezése. Mert akkor új borukat megfokozva beadhatnák a szövetkezeti pinczébe, onnan azonnal előleget kapnának az őszi munkára s később is emelkedett összegeket mindaddig, míg kinek-kinek jogos követelése ki lenne fizetve.

S nemcsak pénzt látnának a szőlős-gazdák, de a hamisításokkal összetört boraink jó hírét is helyreállítanók s nagy mérveket öltene borkivitelünk és vagyonosodnék az ország is, mert boraink páratlan jóságuk.

De hát a szőlő kultuszunk vagy mivelésünk is, hogy megrendülne, ha az évi hozamokból fektethetnénk be trágyázásra és védekezésre is s nem kellene idegen helyről szedegetni az erőt.

Dr. Kele Antal egyedüli embere Zala-Egerszegen a közügyeknek, de: omne nimium nocet; neki untig elég a hazai ipar pártolásának mütéte. Hát álljon elő most dr. Czinder István és teremse meg az idvezítő borszövetkezetet, hogy élete után s áldják a Zala-Egerszegiek és vidéke. Hisz a családvagyon épen ugy elenyészhetik, a hogy összegyűjtögeti és utána senki sem emlegeti.

Most még a kényszer nyomása alatt mivelgetjük szőlőinket s néhányan luxus ártikulusból, de ha a szövetkezet megalakul, akkor általános jókedvből és szép sikerrel.

Dixi et salvave animam meam.

Jóbarát.

A mindent váró város. Zala-Egerszeg nagy községből lett egyszerre a megye székhelyévé, a hol azután Kovács Károly volt polgármester tevékenysége folytán lehet szállani és halni is, akárcsak egy városban. Hiszen város is már egy idő óta, csak nincs ma sem kellőképp felszerelve ugy, a mint kellene. Mert, hogy nincs gőzfürdője villanyvilágítása, szegény munkaképtelenek menháza — akarom mondani — utca seprőtelepe, szövő vagy szivargyára, borszövetkezete és a jó Isten tudja mi minden modern berendezése, az még nem volna nagy baj; de aránytalan a nép megterhelhetése és nincs kereset. S ez aggasztó nagy baj.

Mert, hogy nem öntöznek száraz időben és sok port kell nyelni, az nem baj. Hiszen, ha tudóbajt kapunk a sok por belélegzésétől, legalább nagyobb lesz a halandóság; koporsó, pap, kántor stbi kell és megvan a forgalom vagy hitel.

Aztán, mikor a fapiacztot kitétte a polgármester a város

végére, akkor gondoskodott egyszersmind a gőzfürdőről is. Mert, nincs az Istennek küllömb gőzöltető fürdője, mint meggőzölteti az embert a fapiacszra való menetel és onnan való jövetel. — A tulságos fölhevülést és izzadást pedig esős és sáros időben kiegyenlíti a belső piac, mert ott szárközépig gázolhatnak asszonyaink a sár tengerben. És enyhítésünkre él lelkünkben egy tudat, hogy mindezekért megfizetjük a városnak a dupla pótlékot.

Az ebdüh. Napirenden van az ebeknek megdühödése és az abból eredő szerencsétlenségek minden esélye, melyek réműlettel töltik el az embereket s még is kutyát tartanak, sőt egy levegőt szíznak velők, mert szobában tartják, csokolják és beczézik.

Csak most történt nem igen rég Zala-Egerszegen, hogy egy családnál 3—4 gyermeket harapott meg a dühös kutya. A kutyatartó embereknek azt a jelenetet kellett volna látniok, a mit az érdekelt édes anya akkor rögtönzött, mikor gyermekei megsebezve elibe mentek. Jótállok róla, hogy a kutyatartásról lemondanának.

A gyermekeket azonnal a Paszteur intézetbe Budapestre vitték s halvány reményekkel ott kezelik költségesen, hogy legyen újra, kiket megmarjon a dühös kutya.

Nem, miután a kutyát és macskát is járja a düh s mindkét faj igen betudja hizelegni magát a családtagok tetszésében: legjobb ha kiirtjuk őket és hasznosságukat más egyébbel pótoljuk, mert lehet; de legalább az ebdüh ellen védve leszünk, ha velők nem érintkezhetnek.

Addig is azonban, nem szabad utcán játszani engedni a gyermekeket. A kutyákat pedig szabadon járn engedni legyen tilos, hogy annál kevesebb szivfacsaró esetet lássunk.

A hatalom helyesen gyakorolva áldás, rosziul élve vele átok.

És a nóta most is a zala-egerszegi polgármesterről szól. Ez az ur a vasuti indóház közelében egy Pallos nevű szegény ember feje felül félig leszedette a lakóházat, valami szabálytalan építkezés miatt.

De hát akkor, miért nem akadályozták meg, ha szabálytalanságot követett volna el? Vagy ha építkezés után jöttek rá, a szabálytalanságra, akkor miért akarja tönkre tenni a szegény tulajdonost, hiszen ez az eljárás Ázsiában is botrány lenne; de mivel államban ugyan közfelháborodást okoz és méltán. Több megfontolást várunk, ha várhatunk a mi fiatal Polgármesterünkől.

Szerkesztői üzenetek.

Jóbarát. Nem csalódtok szerkesztőnkét a kir. Curia daczára nővére hamis esküjének 2042. sz. a. e. hó 5-én hozott ítéletével *teljesen felmentette*. Nem is lehetett az másként. Szives érdeklődéséért forró köszönet!

Keszthelyre. Ugy látszik, „*Non semper idem.*” Miért nem ír hát? Meglátogathatna. Tárt karokkal várjuk.

Politikus. Politikai czikkék közléséhez ma még nincs jogunk. De a választásokra megfogjuk szerezni. Szerkesztőnk politikai elve a valódi liberáliság függetlenségi alapon.

Egyveleg. A rövidke hirt is köszönjük, legyen gyakortább szerencsénk.

M. S. Pápa. Ne nyugtalanodj; az eddig küldöttet már mind leadtam; írj már Pater Kálmanról is. Tudásd lakásod címét a jövő héten automobilon látogatlak meg.

Tapolczára. R. J. Nem tehetünk róla. Nem avatkozunk a dologba, még csak fel se említtük, mert az egész nem egyéb porhintésnél. Követválasztások idején minden vidék kap vasutat; minden falu vásárt, de mikor már a nagyságos urak bejutottak a parlamentbe, kisebb gondjuk is nagyobb igéretük beváltásánál.